Moć molitve

Može li molitva doista nešto promijeniti?

Propovijed: Hans-Jörg Ronsdorf

Sam je Bog dao molitvi značenje, sam se vezao uz molitvu svoje djece, po kojoj se tijek stvari može promijeniti. Primjeri: Ez 22,29-31; Ps 106,23; Izl 32,10-14. Kod Ezekiela je nedostajala zagovorna molitva. Molitva koje nema ima negativne posljedice. Molitva bi zadržala sud. Mojsije je molio, i sud je bio odvraćen.

Isus i molitva: na zemlji se Božja volja ne događa. Barem ne posvuda. Zato trebamo moliti da bude njegova volja, kako na nebu tako i na zemlji. Molitva pomaže da se Božja volja dogodi – više nego kad za to ne molimo.

John Wesley rekao je pomalo pretjerano: „Bog ne čini ništa osim što odgovara na naše molitve." Bog na izvanredan način odgovara na molitve svojih ljudi, npr. Mojsije na Crvenom moru, produljenje Ezekijina života. Molitva pravednika mnogo može! (Jak 5,16)

Nužnost komunikacije između Boga i čovjeka: Bog želi biti u osobnom odnosu s nama. To je moguće samo komunikacijom – kao što ni među ljudima bez komunikacije nema zajedništva. Bog je svijet stvorio tako da mnogo toga što se događa ima veze s našom komunikacijom s njim.

Molitva i moralno odgovorna ovlast odlučivanja: Bog je svijet stvorio tako da ne utječe samo on na nas, nego i mi na njega. Bog želi da se njegova volja događa na zemlji. On djeluje po zastupnicima: ljudi stvoreni na njegovu sliku trebaju vladati zemljom. ***Molitva je duhovni, nevidljivi i privremeni oblik vladanja – molimo za stvari koje se trebaju dogoditi ovdje na zemlji. To je suvladanje kad se u molitvi slažemo s njim.***

Hitnost molitve: Bog molitvu shvaća ozbiljno, veže se uz nju jednako kao uz slobodu odlučivanja i stabilnost svijeta. Doista je tako da mnogo toga ovisi o tome moli li Božji narod ili ne – ponešto se događa samo ako moli. Bog je sam tako učinio da je molitva odlučujuća varijabla koja određuje što Bog u određenoj situaciji može ili ne može učiniti.

Hitnost i ograničenost: iz toga se može izvući krivi zaključak, kao da sve ovisi o našoj molitvi. Potrebna je ravnoteža u tome kako ulažemo svoju odgovornost/dužnost. U prirodnom je životu isto tako. Mogli bismo moliti za milijun stvari, ali imamo ograničeno vrijeme. Zato je čak dobro moliti za to na što trebamo usredotočiti svoju molitvu. ***Potrebna nam je ravnoteža između pretpostavke da sve ovisi o našoj molitvi i pretpostavke da ništa ne ovisi o njoj.***

Zašto postoje neuslišane molitve? Mi molimo, a Bog odgovara u kontekstu nepojmljivo složenoga stvorenja, koje trpi pod kozmičkim ratom. ***Molitva ondje čini razliku.*** Ali molitva nije jedino što određuje svijet. Tome pripadaju mnogi anđeli i ljudi, koji imaju neopozivo slobodnu volju, i prirodni zakoni, koji jamče stabilan svijet. Bog to poštuje, on je tako htio. Ali nemamo pojma kako se varijabla naše molitve odnosi prema tim drugima, tj. kako Bog na temelju naših molitava postupa s njima. Naše će molitve biti uslišane, ali često ne onako kako to zamišljamo.

Varijable koje utječu na djelotvornost molitve – pravila koja daje sam Bog:

Božja volja: to nije jedina varijabla, ali je najtemeljnija. Moliti prema njegovoj volji preduvjet je uslišanja (1 Iv 5,14; Mt 26,39; 2 Kor 12,7). Ali Božja volja ne znači uvijek idealnu Božju volju ili njegov savršeni plan. Trn u tijelu nije bio idealan, ali za Pavla je bilo bolje da ga ima. Čuvao ga je od oholosti! Jesu li neke naše molitve neuslišane zato što bi nas njihovo uslišanje učinilo oholima? Razlog zašto molitve nisu uslišane ne mora biti u Božjoj volji (ako se čovjek za kojega molim ne obrati, onda Bog doduše želi njegovo obraćenje, ali poštuje „ne" toga čovjeka).

Vjera osobe za koju se moli: zbog nevjere u Nazaretu Isus je ondje mogao učiniti samo malo čudesa (Mk 6,5-6). Ozdravljenima je Isus nekoliko puta rekao: „Tvoja te vjera ozdravila" (Mt 9,22; Mk 10,52; Lk 17,19). Obrnuto pak ne možemo poopćiti: ako se ozdravljenje ne dogodi, nije nužno bilo do nedostatka vjere. Može postojati mnogo nama neistraživih razloga zašto molitva nije uslišana. Ali vjera osobe za koju se moli jest varijabla!

Vjera onih koji mole: Lk 5,20: uzeti, koji je spušten kroz krov; Mt 8,13: satnik; ali i Mk 9,14-29: učenici ne mogu istjerati demona. Vidi i Jak 1,6-7. Ali neuslišana molitva u pravilu ne znači da čovjek nije imao vjere. Načelo je da vjera čini molitvu djelotvornijom, ali nije pravilo da će uvijek biti uslišana.

Ustrajna molitva: u vidljivom životu postoje zadaće kojima trebaju ustrajnost i vrijeme. Isto je tako u molitvenom životu (Lk 11,5-8; 18,1). Molitva nije magija, nego duhovni rad. Trebamo moliti kao da nešto vrlo hitno trebamo. Bez prestanka (1 Sol 5,17). Ali ako molitva nije uslišana, to ne znači nužno da smo premalo molili. No nije ni jamstvo da će biti uslišana ako dugo molimo. To je načelo, a ne jamstvo ispunjenja – jer tako mnogo čimbenika igra ulogu.

Broj ljudi koji za nešto mole: neke poslove u prirodnom području čovjek ne može obaviti sam, ili bi trajalo predugo. Tako je i u duhovnom području. Zato pozivamo crkvu da moli za nešto. Dvojica ili trojica se slože (Mt 18,19), zajednica je molila (Dj 4,24). Velik broj onih koji mole daje molitvi još jednu drukčiju dimenziju nego kad čovjek moli sam. Ne pravilo, ali načelo.

Slobodna volja čovjeka: pakao je ozbiljan dokaz da Bog ozbiljno uzima čovjekovu volju. Stvorio je ljude tako da sami odlučuju i da Bog tu volju poštuje. Bog ne gazi tu volju kad molimo za obraćenje, inače bi svi bili spašeni. Ali naša molitva povećava djelotvornost Duha na tim ljudima. Božanska sila ne prisiljava, nego uvjerava: a njegova je moć ljubav!

Slobodna volja anđela: anđeli mogu utjecati na uslišanje molitava. Daniel je morao čekati dok nije došao anđeo, kojega je drugi zadržao. To nije bilo pitanje Božjega vremena, nego otpor i duhovna borba u nevidljivom svijetu (Dn 10,12-13). Sotona je spriječio da Pavao posjeti Solunjane, iako je on za to molio (1 Sol 2,18; 3,10). Sile imaju utjecaj na uslišanje molitve ili njezino sprečavanje. One mogu biti razlog da molitva nije uslišana, i tada to ne bismo trebali pripisivati Bogu.

Broj i moć duhovnih bića: duhovna borba, kao i u vidljivom svijetu, ima veze s tim obilježjima. Anđeli dolaze jedni drugima u pomoć, jer to čini razliku (Dn 10,13). Elizejev sluga vidio je mnoštvo anđela koji su došli u pomoć (2 Kr 6,16-17). Jedan čovjek nije imao jednoga demona, nego mnoge, koje je Isus istjerao (Mk 5,1-9). Jednoga jakog demona učenici nisu mogli istjerati (Mk 9,14-29). Sedam se duhova vraća (Lk 11,24-26). Ne trebamo se bojati, jer onaj koji je u nama jači je od duha svijeta (1 Iv 4,4).

Grijeh: gdje postoji poznati grijeh, neprijateljstvo ili nedostatak spremnosti na opraštanje, grijehu se mora suprotstaviti: mora ga se ostaviti i priznati, kako bismo kao pravednici ponovno mogli djelotvorno moliti.

Kako kao kršćani možemo živjeti na tom ratnom području i s tisuću pitanja i neuslišanih molitava?

Upraviti oči na Isusa – ne oblikovati svoju sliku o Bogu iz iskustava!

Bog je s nama i uz nas! Uvijek!

Bog iz svake situacije, svake patnje može izvesti nešto dobro za nas (iako on nije prouzročio zlo).

Ne postavljati pitanje ZAŠTO, na koje nitko ne može odgovoriti, nego se suprotstaviti patnji, suprotstaviti se zlu, ne prihvaćati ga. Kao što je to činio Isus!

Kako možemo živjeti i pronaći pravi put i odluke? Živjeti i biti vođeni Duhom koji prebiva u nama!

Živjeti u nadi novoga stvorenja! Sva će patnja proći! Uskoro!

Mnoge misli ove propovijedi dugujem Gregoryju A. Boydu.